Adaptatie van Duodecim-richtlijn 'Droge mond' aan de Belgische zorgcontext

Haio: DE VLIEGER Anne-Sofie , U.G.
Promotor: Schrans Diego , U.G.
Praktijkopleider: ADRIAENS Veronique , Folens Saskia , GOIGNE Stéphanie , LECOT Wim

Context: Monddroogte lijkt een ogenschijnlijk banale klacht, maar kent een relatief hoge prevalentie en kan gepaard gaan met veel discomfort voor patiënten. Op heden is in België geen richtlijn omtrent dit klinisch probleem voorhanden. Er is wel een vertaling van de Finse Duodecim-richtlijn beschikbaar op EBPracticeNet. Deze thesis heeft dan ook tot doel om te evalueren of de aanbevelingen van deze richtlijn geadapteerd dienen te worden.

Onderzoeksvraag: Deel 1: Hoe wordt de diagnose van monddroogte gesteld? Deel 2: Wat zijn de oorzaken van xerostomie? Bij welke klachten/tekens dient men bedacht te zijn op een secundaire oorzaak van xerostomie?

Methode: Op basis van het ADAPTE-framework wordt een proces doorlopen welke bestaat uit een screenings-, adaptatie- en implementatiefase. Als eerste vindt aan de hand van klinische vragen een zoektocht naar bestaande richtlijnen plaats. De gevonden publicaties worden door middel van het AGREE II-instrument gescreend en gewaardeerd. Tevens wordt een systematische literatuurzoektocht uitgevoerd. Als tweede wordt een voorstel tot adaptatie van de Duodecim-aanbevelingen opgesteld. Als laatste stap worden de aanbevelingen met behulp van een Delphi-procedure aan een groep zorgverleners voorgelegd teneinde een praktijkconsensus te bereiken.

Resultaten: Tijdens de screeningsfase werden drie richtlijnen omtrent droge mond teruggevonden. Geen enkele richtlijn kon verder in het proces aangewend worden, gezien ze ofwel buiten de scope (diagnose en etiologie van droge mond) van deze masterproef vielen ofwel van onvoldoende kwaliteit waren. Bijgevolg werd besloten een de novo literatuurzoektocht uit te voeren waarbij finaal acht systematische reviews (één omtrent diagnostiek en zeven omtrent etiologie) weerhouden werden. Na evaluatie van deze publicaties werd slechts één kleine wijziging aan de oorspronkelijke Duodecim-richtlijn aangebracht. Tijdens de consensusprocedure bleek vooral de praktische haalbaarheid van de aanbeveling omtrent diagnostiek van droge mond bezwaarlijk te zijn. Op basis van deze feedback werden de aanbevelingen nog wat verder verfijnd. Er werd een overzicht van de geadapteerde richtlijn samengesteld in de vorm van een steekkaart

Conclusie: Aan de oorspronkelijke aanbevelingen uit de Duodecim-richtlijn werd een lichte nuancering aangebracht. In de internationale literatuur zijn op heden onvoldoende richtlijnen noch systematische reviews met een voldoende hoge methodologische kwaliteit voorhanden om sterke aanbevelingen op te stellen.